

Zitting 2002-2003

13 november 2002

BEKNOPT VERSLAG

MIDDAGVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Interpellaties

- Afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid
(Sprekers : de heren Luc Van Den Brande, Karim Van Overmeire, Jan Loones, Patrick Hostekint, Frans Ramon, André-Emiel Bogaert en Eric Van Rompuy en minister Jaak Gabriels) **3**
- Met redenen omklede moties **10**

Actuele vragen

- van de heer Bruno Tobback (Huurprijsverhogingen bij socialehuisvestingsmaatschappijen)
met antwoord van minister Jaak Gabriels **10**
- van de heer Eloi Glorieux (Reconversie van militaire productie in Vlaanderen)
met antwoord van minister Jaak Gabriels **10**
- van mevrouw Mieke Van Hecke (Houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het
verenigingsleven)
met antwoord van minister Paul Van Grembergen **11**

- van de heer Kris Van Dijck (Archief van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg)
met antwoord van minister Paul Van Grembergen 12
- van de heren Filip Dewinter en Eric Van Rompuy (Verklaringen van de minister-president over
het inburgeringsbeleid)
met antwoord van minister-president Patrick Dewael 12
- van de heer André Moreau (Drugsgebruik bij jongeren)
met antwoord van minister Mieke Vogels 14

Ontwerp van decreet

- Agentschap voor buitenlandse handel
 - Verdaging
(Spreker : minister Jaak Gabriels) 15

Verzoekschriften

- Gesubsidieerd leerlingenvervoer
 - Verslag 15
- Gastprofessoren in het HOBV
 - Verslag
(Sprekers : de heren André Moreau, verslaggever en de heer Pieter Huybrechts,
verslaggever) 15
- Verplichte plaatsing schouwfilter bij gebruik van hout- of allesverbranders of open haard
 - Verslag
(Spreker : de heer Jos Bex, verslaggever) 16
- Rechtvaardigheid in wetgeving
 - Verslag
(Sprekers : de heer Herman Lauwers, verslaggever en mevrouw Hilde De Lobel,
verslaggever) 16
- Wet op polders en wateringen
 - Verslag
(Sprekers : de heer Jos de Meyer, verslaggever en mevrouw Isabel Vertriest,
verslaggever) 16

Voorstel van resolutie

- Geactualiseerd Vlaams programma staats hervorming
 - Voorstel tot spoedbehandeling
(Sprekers : de heren Luc Van den Brande, Joris Van Houthem en André Denys,
mevrouw Mieke Van Hecke en minister-president Patrick Dewael) 16

Regeling van de werkzaamheden 17

Aanwezig 18

Afwezig met kennisgeving 18

Afwezig zonder kennisgeving 18

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 13 NOVEMBER 2002

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– De vergadering wordt geopend om 13.36 uur.

INTERPELLATIES

Afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heren Van den Brande en Van Overmeire tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de recente uitspraken van minister inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid en van de heer Loones tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de recente uitspraken van de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, inzake de afbouw van een eigen Vlaams buitenlands beleid.

De heer Luc Van den Brande : Vooreerst wil ik mijn ongenoegen uiten over het feit dat de minister niet aanwezig was gedurende mijn interpellatie van vorige week donderdag. Voor organisatorische problemen kan ik te allen tijde begrip opbrengen. Momenteel beschikt men toch echter over voldoende kabinetleden om de werkzaamheden te regelen ?

Verder wil ik erop wijzen dat de minister te weinig rekening houdt met het parlement. Alle commissievoorzitters vinden dat de minister meer beschikbaar moet zijn.

Uiterekend op het ogenblik dat de minister-president en de voorzitter van de VLD beweren dat België verdampt en men moet streven naar een hecht Vlaams front om een confederale staatsstructuur te verwezenlijken, komt de minister met een aantal verklaringen die net het tegenovergestelde willen bewerkstelligen. Welk dubbel spel wordt hier gespeeld ?

De stelling dat deze Vlaamse regering in feite geen eigen Vlaams buitenlands beleid wil voeren, wordt hier bevestigd. Men verbond zich ertoe tegenover de federale regering om het eigen Vlaamse buitenlandse beleid ondergeschikt te maken aan dat van de Belgische overheid.

Wat is de houding van de Vlaamse regering in dit alles ? Men moet fatsoenlijk blijven. Op drie jaar tijd waren er drie verschillende ministers, voor sommige bevoegdheidsaspecten zelfs al vier.

De eerste minister volgde het spoor van de periode van de Vlaamse cultuurautonomie. De heer Van Grembergen zette daarentegen, waar hij maar kon, effectieve stappen om een eigen Vlaamse invulling te geven aan het buitenlands beleid.

In tegenstelling tot zijn voorganger wil de heer Gabriels het Vlaamse beleid in een opnieuw federaal jasje stoppen.

Men doet het voorkomen alsof wij in alle lidstaten van de Verenigde Naties een Vlaams huis zouden willen neerpoten. Dat stemt niet overeen met de werkelijkheid. Wij menen dat de Vlaamse vertegenwoordigers moeten samenwerken met de Belgische diplomaten. We moeten immers optreden in het algemeen Vlaams belang.

De minister gaat er vanuit dat een Vlaams buitenlands beleid niet aan de orde is omdat dit verwarring zou stichten. Wij zijn er integendeel van overtuigd dat de welvaart in Vlaanderen gediend is met het voeren van een volwaardig buitenlands beleid. Een binnenlands beleid impliceert ook een buitenlands beleid en vice versa. Wie het belang van de constitutionele regio's predikt, moet trouwens ook het belang inzien van een eigen buitenlands beleid.

De komende weken zullen we de kans hebben om in te gaan op het ontbreken van een buitenlands beleid.

Dat betreft de verhouding met Nederland, de daling van de begroting voor buitenlands beleid met twintig procent, het gebrek aan aandacht voor het ontwikkelen van een netwerk voor Centraal- en Oost-Europa, het verwaarlozen van de Europese Conventie en de afwezigheid van de minister op het moment dat het dossier-Nabholz aan de orde was.

Erger dan het ontbreken van het beleid is het gebrek aan interesse wanneer wij proberen een Vlaams platform aan te reiken. Sinds het Sint-Michielsakkoord vervult Vlaanderen een bijzondere rol binnen de constitutionele regio's. Het kan immers niet alleen een binnenlands, maar ook een buitenlands beleid voeren en het is niet onderworpen aan een hiërarchie van de normen.

De minister wil een uitbreiding van de bevoegdheden die we niet hebben, wat begrijpelijk is, maar de bevoegdheden die we wel hebben, wil hij afbouwen. Dat is een ongeloofwaardige politiek.

Wat is het beleid van deze regering ? Eerst werd gesteld dat het voeren van een buitenlands beleid tot de opdracht van de minister-president behoort. Mettertijd hechtte de minister-president daar echter geen belang meer aan

Tijdens de samenkomst van verschillende raden van beheer van VOI's heeft de minister denigrerend gesproken over het nut van een eigen Vlaams buitenlands beleid. De Vlaamse minister van Buitenlands beleid gedraagt zich dus als een renegaat die de grondwettelijke en institutionele instellingen verloochent. Hij zegt dat het er vooral op aankomt handel te drijven en aan economie te doen.

Buitenlandse zendingen moeten inhoud geven aan internationale samenwerking. Als de helft waar is van het relaas over de zending naar Zuid-Afrika, moet de minister nadenken over zijn deontologie. Wat is de return van zijn zendingen ? Welke politieke lijn volgt hij ? De minister moet zich houden aan de grondwettelijke en institutionele regels. Hij beweert ook dat Vlaanderen een vetorecht heeft in het nieuwe agentschap voor Buitenlandse Handel, maar dat is volgens minister Neyts niet juist.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om bij de reorganisatie van de Vlaamse administratie een departement Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking op te zetten. Tegen alle afspraken in wil men deze beleidsdomeinen nu onderbrengen bij economie. Uiteindelijk is de reorganisatie van de administratie weinig meer dan een partijpolitieke operatie, voor 13 topbenoemingen en 70 andere.

Blijft de minister bij zijn verklaringen ? We kunnen de minister niet geloven wanneer hij zegt dat er sprake was van een misverstand. Hij heeft zijn standpunt immers nog herhaald.

Welke politieke lijn wil hij volgen ? Schikt hij zich naar de afspraken die werden voorbereid door minister Van Grembergen, om het departement Buitenlandse Betrekkingen en Internationale Samenwerking op te richten, waartoe ook het thema economie zou behoren ?

Meningsverschillen tussen meerderheid en oppositie zijn mogelijk. Inzake het buitenlands beleid bestond echter de goede traditie om te streven naar samenhang.

De minister moet zijn verantwoordelijkheid nemen. Hij is uitleg verschuldigd aan het Vlaams Parlement.
(Applaus bij CD&V en het VB)

De heer Karim Van Overmeire : Ik heb met verbazing kennis genomen van de standpunten van de minister. Blijkbaar stapt hij af van de idee dat Vlaanderen een eigen diplomatiek netwerk nodig heeft. Hij vindt zulks futuristisch en illusionistisch, en streeft liever naar een pragmatische benadering. We wachten echter nog altijd op de overheveling van bepaalde delen van Ontwikkelingssamenwerking. Dat is pas futuristisch.

De keuze van de minister impliceert dat de Vlaamse vertegenwoordigers zoveel mogelijk geïntegreerd worden in de federale ambassades. Buitenlands beleid zou ressorteren onder het departement Economie. In die visie kan er nauwelijks sprake zijn van een eigen Vlaams buitenlands beleid.

Met occasionele Vlaamse oprispingen poest de VLD haar Vlaams blazoën op. De paars-groene regering

geeft de Belgische recuperatie echter alle kansen.

Voor het Vlaams Blok zijn een degelijk beleid inzake exportpromotie en buitenlandse handel én een eigen buitenlands beleid met de uitbouw van een Vlaamse diplomatie even belangrijk. De consensus over de uitbouw van een netwerk van gemeenschapsattachés was hier trouwens altijd groot. Het is een logisch gevolg van onze verdragsbevoegdheden. Onze bedoeling ging natuurlijk verder : de gemeenschapsattachés moeten het buitenland voorbereiden op de dag dat België - naar de woorden van de heer De Gucht - zal verdampen.

De minister verliest uit het oog dat de uitbouw van een eigen Vlaams diplomatiek netwerk een bittere noodzaak is. Wat hebben de federale diplomaten bijvoorbeeld gedaan om de kritiek op het Belgische samenlevingsmodel in het dossier-Nabholz op te vangen ? En de Vlaamse regering erkent in het Zomerakkoord van 2002 dat Vlaanderen onvoldoende op de Belgische structuren kan rekenen om de Vlaamse belangen in de EU efficiënt te verdedigen.

Volgens de krant De Morgen zou minister Gabriels alleen maar willen voorkomen dat zijn portefeuille voor de tweede keer in vier jaar wordt leeggehaald. Moet het beleid van de Vlaamse regering dan niet vooral gericht zijn op de verdediging van de belangen van 6 miljoen Vlamingen ?

Blijft de regering bij haar beslissing om een departement Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op te richten ? Is het de bedoeling een volwaardig buitenlands beleid uit te bouwen ? Minister Gabriels werkt naar eigen zeggen aan een perfecte collaboratie met de Belgische ambassades. Is de Vlaamse regering hiervan op de hoogte ? Zullen de Vlaamse gemeenschapshuizen worden afgebouwd ? Waarop baseert minister Gabriels zich om te stellen dat de Belgische diplomaten geschikt zijn om de Vlaamse belangen op cruciale ogenblikken te verdedigen ? (*Applaus bij het VB*)

De heer Jan Loones : Ik vind het jammer dat ik hier deze interpellatie moet houden. Niet alleen had ik graag een confrontatie gezien van minister-president Dewael met voormalige minister-president Van den Brande, maar bovendien heb ik ooit de belofte gedaan geen kritiek te uiten aan het adres van iemand die zijn vakantie graag in Oostduinkerke doorbrengt.

De krantentitels na de buitenlandse missie van minister Gabriels logen er in elk geval niet om. 'Jaak Gabriels wil de Vlaamse diplomatie in Belgisch jasje steken', 'Jaak Gabriels laat eigen Vlaamse diplomatie los', 'Vlaanderen moet niet langer op de wereldkaart worden gezet'. De rest van de Vlaamse regering maakte al snel duidelijk het helemaal niet eens te zijn met deze uitspraken, maar minister Gabriels volhardde in de boosheid. Zo bleef hij bij zijn voorstel om de buitenlandse handel onder te brengen bij het departement Economie.

Met zijn uitspraken is minister Gabriels regelrecht ingegaan tegen het regeerakkoord en vroegere beleidsnota's die uitdrukkelijk spreken van de uitbouw van een coherent Vlaams buitenlands beleid om Vlaanderen een duidelijk en herkenbaar gezicht te geven door de Vlaamse belangen maximaal te behartigen. Meer nog, ook in de beleidsbrief van minister Gabriels vinden we deze bewoordingen en principes terug.

Wat is nu eigenlijk de mening van minister Gabriels over het Vlaamse buitenlandse beleid ? En wat denkt de Vlaamse regering hierover ? Klopt het gerucht dat in 1999 een federale verbindingsman werd toegevoegd aan het kabinet van minister Dewael om discrepanties tussen het Vlaamse en Belgische buitenlandse beleid te voorkomen ? Zo ja, is hier dan sprake van een vorm van voogdij ?

De heer Patrick Hostekint : Vlaanderen voert sedert 1993 een bescheiden, maar verdienstelijk buitenlands beleid ondanks de beperkte bevoegdheden en middelen. Vlaanderen heeft een gezicht in de wereld en wordt geprezen voor zijn welvaart, dynamisme en de manier waarop het met de andere Belgische gewesten vreedzaam samenleeft.

Nu de structuren achter het buitenlandse beleid eindelijk vaste vorm krijgen, is minister Gabriels erin geslaagd verwarring te zaaien.

De uitspraken van de minister over de plaats van de Vlaamse diplomatie choqueren me niet. Symbolen interesseren me immers niet, mits de Vlaamse vertegenwoordigers de Vlaamse belangen goed verdedigen. En iedereen weet dat ze dat doen.

Ik heb me wel geërgerd aan minister Gabriels' indirecte uitspraken over het Vlaamse ontwikkelingsbeleid. Zuid-Afrika is een prioritaire partner van het Vlaamse ontwikkelingsbeleid. Ongeveer de helft van het ontwikkelingsbudget gaat naar dat land dat nog altijd met gigantische problemen kampt.

Nu zegt minister Gabriels dat hij niet langer Sinterklaas wil spelen. Hij wil in opleiding investeren omdat de Vlaamse bedrijven vooral gediend zijn met goed opgeleide arbeidskrachten. De Vlaamse opleidingscheques worden in het belang van het Vlaamse bedrijfsleven geëxporteerd. Hij wil daarnaast de Vlaamse steun aan socialehuisvestingsprojecten stopzetten.

Door het horizontale begrotingsbeleid is ontwikkelingssamenwerking de bevoegdheid van de hele Vlaamse regering. Heeft de minister overleg gepleegd met zijn collega's alvorens zijn mening over sociale huisvesting en ontwikkelingssamenwerking uiteen te zetten ? (*Applaus bij CD&V, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Frans Ramon : Een gebrekkige voorbereiding en verkeerde inschattingen, kunnen een samenwerking hypothekeren. Het plan van minister Gabriels om een Afrikaans Maritiem Instituut op te richten werd afgeblazen. Zijn voornemen om de steun aan het New Economic Partnership for African Development te verminderen, werd evenmin toegejuicht.

De Zuid-Afrikaanse uitspraken van minister Gabriels over het Vlaamse buitenlandse beleid hebben ook kritiek losgeweekt. Een Senegalees spreekwoord zegt : woorden zijn als kogels; als zij ontsnappen, kunnen ze niet opnieuw gevangen worden.

Hij zou enkel geïnteresseerd zijn in economisch buitenlands beleid. Hij gaat in tegen de Vlaamse regeerverklaring en de opeenvolgende beleidsbrieven. Hij wil geen eigen Vlaamse vertegenwoordiging in het buitenland en zal Flanders Investment and Trade (FIT) overhevelen naar het departement Economie.

Ik besef heel goed dat export belangrijk is, maar dat betekent niet dat we ons buitenlands beleid mogen verenigen tot buitenlandse handel. Het gaat er mij niet zozeer om Vlaanderen op de wereldkaart te zetten. Wat wel belangrijk is, is dat we onszelf zien als onderdeel van een samenwerkingsverband dat werkt aan een rechtvaardig internationaal bestel en opkomt voor zowel de mensenrechten als democratie.

In de hele discussie over het eigen buitenlandse beleid hadden we het vooral over coherentie, concentratie, kwaliteit en eigen accenten.

Het kan niet dat Vlaanderen als laatste verneemt welke richtlijnen in de wetgeving moeten worden opgenomen. We pleiten ervoor dat de Vlaamse regio meer wordt betrokken bij de Europese besluitvorming en dat het politieke instrument van het Comité van de Regio's maximaal wordt gebruikt. De minister stelt dat we pragmatisch moeten werken. Wat bedoelt hij daarmee ?

De uitspraken van de minister over de vertegenwoordiging van Vlaanderen in het buitenland vragen meer duidelijkheid. Streven naar een effectievere en efficiëntere vertegenwoordiging is een terechte doelstelling. Het is evenwel de taak van de minister om het management van dit menselijk kapitaal te verbeteren. Niemand kan tegen een betere samenwerking met de Belgische ambassades zijn, maar Vlaanderen door die ambassades laten vertegenwoordigen, is de klok tien jaar terug zetten. Vlaanderen kan zelf beslissen hoe de coördinatie tussen de verschillende vertegenwoordigers kan worden verbeterd.

De regering heeft de beslissing genomen om een volwaardig departement Buitenlandse Zaken op te richten. Wat wil de minister echter doen met het FIT ? (*Applaus bij CD&V, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer André-Emiel Bogaert : De uitspraak 'Gedaan met Vlaanderen op de wereldkaart te zetten' staat haaks op de pogingen van het Vlaams Parlement om Vlaanderen meer sérieux te geven. Niet alleen de minderheid maar ook de meerderheid is terecht ongerust.

Mijn kritiek op de uitlatingen van minister Gabriels is gericht op de houding van de minister en niet op de persoon. Het is weinig waarschijnlijk dat hij zich versproken heeft, aangezien hij zijn woorden meestal goed wikt. Er steekt duidelijk een bedoeling achter de stelling om het eigen buitenlandse beleid niet verder uit te bouwen en daardoor krijgt het dossier een politieke dimensie. Neemt de Vlaamse regering dezelfde attitude aan?

Het Vlaams Parlement wordt steeds meer geconfronteerd met een gebrek aan eigen bevoegdheden, een tekort aan fiscale autonomie en een te eng Vlaams profiel. De roep om meer bevoegdheden voor Vlaanderen klinkt steeds luider, ook bij onder meer de voorzitter van dit parlement en de minister-president. Meer Vlaanderen is meer democratie en meer democratie is meer rechtvaardigheid. Nagenoeg alle politieke partijen zijn het daarover eens.

In die context pleit minister Gabriels voor het verankeren van het Vlaamse buitenlandse beleid in het bestaande Belgische netwerk. Dat betekent dat een afbouw van de verwezenlijkingen sinds 1980. Dat is een belangrijk politiek feit dat dringend meer uitleg vraagt. De werkzaamheden in de commissie voor Economie tonen het belang van de werking van de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland duidelijk aan.

We moeten ons niet afzetten tegen het Belgische diplomatieke netwerk, maar we moeten ons wel inzetten voor de aanwezigheid van Vlaanderen in de wereld. Als het moet, kunnen we daarvoor de bestaande Belgische structuren gebruiken, maar als het anders kan, hoeven we dat niet te doen. Dat heet pragmatisme, namelijk het zakelijk aanwenden van alle opportuniteiten ten behoeve van de eigen deelstaat.

Ik ga onder geen enkel beding akkoord met de uitspraken van de minister. Wat is de ware bedoeling van zijn stelling? (*Applaus bij CD&V, sp-a, VU&ID en VB*)

Minister Jaak Gabriels : Door een misverstand heb ik de documenten over het juiste tijdstip van de gewijzigde agenda niet ontvangen. Er zal worden onderzocht wat er precies is fout gelopen. Ik zal hier het journaal van de ingekomen berichten overhandigen aan de voorzitter.

De interpellaties zijn er gekomen na twee persberichten, die een weerslag zijn van een losse babbel met journalisten ter gelegenheid van de opening van de nieuwe kantoren van Export Vlaanderen in Johannesburg. Ik twijfel niet aan de objectiviteit van de journalisten maar zij zijn niet verantwoordelijk voor de titel van hun artikel. Het verslag van de missie zal duidelijk maken waarover het precies gaat.

Ik debatteer alleen over de feiten. Als minister bevoegd voor het buitenlandse beleid wil ik de lijn van mijn voorgangers doortrekken. Ik zoek wel naar de beste middelen om de aanwezigheid van Vlaanderen in de rest van de wereld efficiënt te laten verlopen. Het afsluiten van verdragen voor de domeinen waarvoor Vlaanderen bevoegd is, blijft een Vlaamse bevoegdheid. De toepassing ervan moet wel efficiënt gebeuren. Er zijn momenteel vier Vlaamse huizen. Het is onmogelijk om overal ter wereld Vlaamse huizen te organiseren. Verder rijzen er ook vragen over de opportuniteit. De Vlaamse belastingbetaler betaalt momenteel 60 procent van het federaal uitgebouwde netwerk. Om onze doelstellingen te bereiken is het dan ook belangrijk om dat netwerk in te schakelen. Wallonië zal dat in elk geval wel doen.

Nieuwe huizen oprichten heeft slechts zin als ze herkenbaar zijn en als ze efficiënt zijn. We moeten gebruik maken van de inzet en de bekwaamheid van het federale netwerk. Een aantal ambassadeurs heeft mij trouwens bevestigd dat ze mee willen werken met respect voor de Vlaamse autonomie. We mogen niet kiezen voor isolement, maar moeten gebruik maken van het bestaande instrumentarium.

Momenteel trachten we het samenwerkingsprotocol van 1995, afgesloten met de federale regering door toenmalig minister-president Van den Brande, te actualiseren. Doel blijft de Vlaamse belangen te dienen.

Het past niet om denigrerend te doen over de missie naar Zuid-Afrika. Het is niet omdat we de heer Mandela niet ontmoet hebben, dat er geen belangrijke contacten geweest zijn. Wij hebben de juiste mensen gesproken om tot een vruchtbare samenwerking te komen, en niet alleen op economisch vlak. Vlaanderen heeft

behoefte aan een goede vertegenwoordiging, niet kwantiteit maar kwaliteit telt. Dat is in het belang van al onze ondernemingen.

We hebben recent een systeem ontwikkeld om de resultaten van onze economische vertegenwoordiging te meten. Op het einde van het jaar kunnen we dus beoordelen of Vlaanderen goed vertegenwoordigd wordt. Goede samenwerking met het federale niveau is mogelijk. Onze diensten in Duitsland bijvoorbeeld zijn gehuisvest in de Belgische ambassade en onze export naar dat land stijgt.

Alle partners moeten profiteren van onze samenwerking met het federale niveau. We hebben trouwens niet de middelen om alles alleen te doen. Ook de federale overheid beperkt zich tot ambassades in de toplanden. In andere landen zijn er permanente vertegenwoordigingen of consulaten-generaal.

We schroeven de inspanningen niet terug. Het beleid wordt voortgezet, alleen moet het ook geëvalueerd worden. Ik zal dat graag bespreken met de commissie.

De heer Luc Van den Brande : De minister formuleert een aantal evidente stellingen over efficiënt beleid, samenwerken met het federale niveau en kwaliteit. Hij ontwijkt de kern van de zaak : hij komt niet op voor een omvattend Vlaams buitenlands beleid.

Minister Jaak Gabriels : Deelnemers en klanten waren tevreden over alle missies, die ik totnogtoe geleid heb. We verdedigen echter niet alleen de handelsbelangen. Ik ijver voor meetbare resultaten.

Na de integratie van de Dienst Investeren Vlaanderen en Export Vlaanderen, moet men beslissen in welk beleidsdomein FIT thuishoort. Voorlopig is beslist om de nieuwe dienst bij buitenlandse handel onder te brengen. Het is de bedoeling de Vlaamse ondernemingen, en vooral de KMO's zo goed mogelijk te steunen. Vooral KMO's nemen deel aan handelsmissies.

Ik wil geen eigen rit rijden. In ben een voorstander van een optimalisatie van het Vlaamse buitenlandse beleid. Alles moet echter binnen een efficiënt kader plaatsvinden en er is geen plaats voor 'Don Quichote-activiteiten'.

De heer Eric Van Rompuy : Vinden er dan momenteel 'Don Quichote-activiteiten' plaats ? Welke ? Hebt u kritiek op het functioneren van het buitenlandse beleid ?

Minister Jaak Gabriels : We mogen onszelf niet wijsmaken dat we ons in het buitenland alles kunnen veroorloven.

De heer Eric Van Rompuy : Wat vond u zelf van uw bezoek ? Na een tocht van vijf uur door de Namibische woestijn bent u in de uiterst luxueuze Epacha Lodge beland, toevallig mede-eigendom van een touroperator uit Bree. Is dit nu een toonbeeld van efficiëntie ? U houdt het parlement voor de gek.

Minister Jaak Gabriels : De Epacha Lodge is een initiatief dat voornamelijk gedragen wordt door Oost- en West-Vlaamse bedrijfsleiders. In de commissie zal ik al de namen geven.

De heer Eric Van Rompuy : Wat is de meerwaarde van een dergelijke reis voor Vlaanderen ?

Minister Jaak Gabriels : Dit alles kaderde in de verdere uitbouw en promotie van het toerisme. Bovendien kwamen we maar op het einde van de reis in dit complex aan en nam het verblijf er maar anderhalve dag in beslag. Overigens zijn ook de familie De Clerck en andere vrienden van CD&V bij dit initiatief betrokken. In de commissie zal ik alle namen vrijgeven.

De heer Eric Van Rompuy : Wat deed TV-Limburg op deze reis, op kosten van de gemeenschap ?

Minister Jaak Gabriels : Men moet hier niets achter zoeken. Alle journalisten werden uitgenodigd om mee te gaan. Het is fundamenteel oneerlijk om van een 'Limburgse connectie' te spreken. In ieder geval zal de CD&V-fractie verbaasd zijn wanneer zij alle namen van diegenen die bij dit project betrokken zijn, te horen krijgt.

Ik zal het beleid in ieder geval verderzetten en er geen fundamentele wijzigingen in aanbrengen. De kwestie van FIT moet binnen de Vlaamse regering opgelost worden.

Verder wil ik erop wijzen dat autonomie en de instrumentaria om meer autonomie te bereiken niet met elkaar mogen verwisseld worden.

De heer Karim Van Overmeire : De Vlaamse meerderheid binnen België zou er moeten in slagen om de federale diplomatie in haar voordeel te gebruiken. Momenteel gebeurt dit niet. Kijk maar naar het rapport-Nabholz-Haidegger.

Minister Jaak Gabriels : Momenteel bieden de ambassadeurs in de Europese landen mij hun diensten aan om de Vlaamse economie te stimuleren.

Zo worden we in Duitsland in contact gebracht met de Länder die Vlaanderen nog moet bewerken. Het is toch belangrijk dat het Vlaamse bedrijfsleven beter wordt van dit alles ?

De heer Karim Van Overmeire : Kan de minister instructies geven aan de federale ambassadeurs ?

Minister Jaak Gabriels : Er wordt steeds nauwgezet overlegd met de federale diplomaten. Ik moet helemaal niet overleggen met de federale minister van Buitenlandse Zaken.

Het samenwerkingsakkoord van 1995 moet wel verder verfijnd worden en aangepast aan de actuele situatie. Op die manier kan de Vlaamse autonomie verder geoptimaliseerd worden. Ik trek het beleid uit het verleden niet in twijfel maar wil de efficiëntie van het beleid tegen het licht houden.

In tegenstelling tot een aantal journalisten hebben de Vlaamse, de Zuid-Afrikaanse en de Namibische bedrijfsleiders me wel goed begrepen. Mij interesseert alleen wat het nut is voor Vlaanderen en voor de Vlaamse economie.

De heer Jan Loones : Ik zou graag een antwoord krijgen op mijn vragen. Alle meegereisde journalisten waren verwonderd over de uitspraken die de minister, tijdens het informele gesprek, deed. Wat hij hier vandaag zegt, beschouw ik dan ook als een soort van verontschuldiging. Ik heb begrepen dat alleen de uitspraken van vandaag officieel zijn.

De parlementaire vereniging België-Zuid-Afrika, die een aantal maanden geleden Zuid-Afrika bezocht, was verwonderd en geërgerd over het feit dat Vlaanderen niet vertegenwoordigd was op een herdenkingsfeest voor het Afrikaans. Nederland was hier immers wel vertegenwoordigd.

Ik kreeg geen antwoord op mijn vraag of het buitenlandse beleid van Vlaanderen verder via België zal verlopen. Werkt er nog steeds een vertegenwoordiger van de federale minister van Buitenlandse Zaken Michel op het kabinet van de minister ?

Minister Jaak Gabriels : Er is geen federale waakhond aanwezig op mijn kabinet.

Ik ben het ermee eens dat Vlaanderen bij dat Afrikaanse culturele evenement aanwezig had moeten zijn. Dat behoort echter in de eerste plaats tot de bevoegdheid van de minister van Cultuur. Dit voorval bewijst de noodzaak van coördinatie en daar willen we werk van maken.

Onze vertegenwoordigers in het buitenland benadrukken de noodzaak van langdurige afspraken, onder meer inzake beroepsopleiding, een terrein waarop Vlaanderen veel ervaring heeft. Dat is de eerste prioriteit in het verslag dat ik zal uitbrengen bij de Vlaamse regering. Overigens worden de prioriteiten bepaald door de Vlaamse regering en niet door de minister van Economie en Huisvesting.

In het begin hebben de Vlaamse vertegenwoordigers gezegd dat ze terughoudend stonden tegenover 'The New Partnership for Africa's development' (Nepad) omdat de Zuid-Afrikaanse regering haar houding daaromtrent nog niet had verduidelijkt.

Intussen heeft president Mbeki echter duidelijke uitspraken gedaan over zijn bedoelingen met Nepad. Daarom hebben beslist dat we als een teken van goodwill nu al de helft van het budget zouden vrijmaken. Gezien de grote impact van Zuid-Afrika op de andere landen van het continent, is een geleidelijke stabilisering van het land van groot belang.

Het maritieme aspect van de samenwerking is trouwens een groot succes. Een tachtigtal Zuid-Afrikaanse vakbondsmensen werd in Antwerpen getraind. Ze maakten er kennis met onze traditie van overleg tussen patronale organisaties en vakbonden. Dat is des te belangrijker gezien de extreme standpunten die het ANC destijds heeft ingenomen.

We willen ons dus niet betuttelend opstellen. Het komt erop aan de betrokkenen bijkomende mogelijkheden aan te reiken, waardoor ze beter kunnen reageren op de uitdagingen waarmee ze te maken krijgen.

Ik zal het rapport voorleggen aan de Vlaamse regering en, na haar goedkeuring, ook aan de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden. Bijgevolg zullen we dat onderwerp wellicht verder kunnen uitdiepen in het kader van de begrotingsbesprekingen.

De heer Luc Van den Brande : De minister heeft me absoluut niet overtuigd.

Minister Gabriels staat alleen. Minister Van Grembergen keurt zijn koerswijziging af. De minister-president heeft deze morgen niet op onze vragen willen antwoorden. De minister geniet dus geen enkele steun, noch van de regering, noch van de VLD-fractie.

Minister zijn is meer dan zich permanent amuseren. De minister put zich uit in argumenten om ons te overtuigen van zaken waarvan we allang overtuigd waren, namelijk dat de administratie goed moet functioneren en dat we moeten samenwerken met diegenen die daarvoor betaald worden.

Hij gaat ervan uit dat zijn opdracht economisch van aard is en hij vergeet dat hij zich ook moet inzetten voor de versterking van het volledige politieke buitenlands beleid.

Minister Jaak Gabriels : Het betrof hier een economische en handelsmissie. Het is evident dat ik de doelstellingen van deze missie onderschrijf.

De heer Luc Van den Brande : Wij hebben de zendingen indertijd op een zakelijke manier georganiseerd. Een maandenlange voorbereiding ging eraan vooraf. We gingen uit van het standpunt dat we pas met de coöperatie met Zuid-Afrika zouden beginnen wanneer de democratie in werking was getreden. In dergelijke omstandigheden kan een opdracht niet louter economisch zijn.

De minister heeft niet gezegd dat hij zijn aanpak zal wijzigen. Hij zegt dat hij in zijn beleid continuïteit inbouwt, maar dat stemt niet overeen met de werkelijkheid.

In de commissie zullen we meer in detail ingaan op deze en andere zendingen en nagaan of de minister zijn opdracht ernstig neemt. Wij zullen hierover een met redenen omklede motie indienen. (*Applaus bij CD&V*).

De heer André-Emiel Bogaert : Het interesseert me niet om te weten wie waarin investeert, maar wel om te weten waarover we hier nu al twee uur discussiëren. Volgens minister Gabriels gaat het om een losse babbel die te grote gevolgen heeft gekregen, maar het hoofd van de Vlaamse diplomatie zou toch beter mogen weten. Het is niet meer dan normaal dat de pers met dergelijke verklaringen naar buiten treedt.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Van den Brande en door de heren Van Overmeire en Van Nieuwenhuysen werden tot besluit van deze interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk maandag 18 november 2002 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN

Huurprijsverhogingen bij socialehuisvestingsmaatschappijen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Tobback tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de aangekondigde huurprijsverhogingen bij verschillende socialehuisvestingsmaatschappijen.

De heer Bruno Tobback : De socialehuisvestingsmaatschappijen hebben de afgelopen weken aangekondigd dat ze zich genoodzaakt zien om in januari 2003 de huurprijzen van de sociale woningen te verhogen met 10 tot 15 procent en zelfs meer. De maatschappijen worden immers geconfronteerd met grote structurele tekorten en de verhoging van de huurprijs is het enige instrument waarover zij beschikken om faillissementen tegen te gaan.

De Vlaamse regering moet zoeken naar structurele oplossingen om de problemen op lange termijn op te lossen, dit door te sleutelen aan de inkomensgrens van mensen die in aanmerking komen voor het huren van sociale woningen en door de financiering van de socialehuisvestingsmaatschappijen te herbekijken. Maar dat is niet genoeg. Er moet ook op korte termijn iets gebeuren.

De minister heeft in zijn begroting ongeveer 6 miljoen euro ingeschreven om de problemen van socialehuisvestingsmaatschappijen in Gent en Antwerpen aan te pakken. Kan dit geld niet worden gebruikt voor het blokkeren van de huurprijzen bij alle socialehuisvestingsmaatschappijen die in de problemen zitten ?

Minister Jaak Gabriels : Er werd inderdaad 6,15 miljoen euro uitgetrokken voor projecten in Antwerpen en Gent. Als de concrete uitwerkingsmaatregelen hiervoor zijn uitgewerkt, ben ik zeker bereid om bij de begrotingswijziging te onderzoeken of nog andere huisvestingskredieten kunnen worden ingezet om aan de vragen van de socialehuisvestingsmaatschappijen elders in Vlaanderen tegemoet te komen. Aan het verlenen van kredieten zijn wel een aantal voorwaarden gekoppeld. Het is zeer belangrijk dat de 118 Vlaamse socialehuisvestingsmaatschappijen hun werking coördineren, waarbij ik niet over fusies spreek.

De heer Bruno Tobback : Het antwoord van de minister biedt geen oplossing op korte termijn. Verschillende huisvestingsmaatschappijen zullen in januari hun huurprijzen verhogen, ook maatschappijen die al gefuseerd zijn met andere.

Het enige criterium om te bepalen of een maatschappij al dan niet aanspraak kan maken op middelen, zou moeten zijn dat de maatschappij een belangrijk contingent aan sociale huurwoningen heeft en dat de huurders getroffen dreigen te worden door hogere huurprijzen. Is de minister bereid om de aangekondigde verhoging van de huurprijzen te blokkeren ?

Minister Jaak Gabriels : De cijfers voor de begroting van 2003 liggen al vast. Ik zal onderzoeken of ik op korte termijn financiële middelen kan uittrekken om iets te doen aan de moeilijke financiële situatie van de socialehuisvestingsmaatschappijen. Zij moeten zich er wel bewust van zijn dat daaraan voorwaarden worden gekoppeld.

De heer Bruno Tobback : Het opleggen van voorwaarden vormt geen enkel probleem, maar mag er wel niet voor zorgen dat oplossingen op korte termijn onmogelijk worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Reconversie van militaire productie in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Glorieux tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de reconversie van militaire productie in Vlaanderen.

De heer Eloi Glorieux : Op 11 november pleitte de voorzitter van het IJzerbedevaartcomité voor een reconversie van de Vlaamse wapenindustrie. In Vlaanderen houden inderdaad een aantal bedrijven zich bezig met de ontwikkeling van spitstechnologische onderdelen van hypermoderne wapensystemen.

Deze bedrijven hebben het belangrijke voordeel dat slechts een beperkt deel van hun productie en R&D-inspanningen gericht zijn op een militaire productie. Een omschakeling is daardoor makkelijker en sneller te realiseren, zonder al te veel sociale gevolgen.

Onze hoogtechnologische bedrijven kunnen zich bijvoorbeeld op de productie van hernieuwbare energie concentreren.

Is minister Gabriels bereid gehoor te geven aan de oproep van de Vlaamse Vredesbeweging ? Zal hij onze hoogtechnologische bedrijven ertoe aanzetten hun militaire productie stop te zetten ?

– *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Minister Jaak Gabriels : Onze hoogtechnologische bedrijven richten zich niet in de eerste plaats op militaire bestellingen, maar dergelijke bestellingen kunnen maar moeilijk vermeden worden.

Het gaat soms heel ver. Als een tentenproducent tenten levert aan het Amerikaanse leger om er gevechtsvliegtuigen onder te camoufleren, is dat bedrijf dan actief in de militaire sector ?

Wie onderdelen voor vliegtuigen produceert, kan niet beletten dat die onderdelen alleen maar in burgervliegtuigen terecht komen. Het enige wat de Vlaamse regering kan doen, is bij steunaanvragen nagaan of het bedrijf in kwestie niet in de eerste plaats voor militaire doeleinden produceert.

De heer Eloi Glorieux : Ik had het niet over producten die voor militaire doeleinden kunnen gebruikt worden. Ik had het over producten die uitsluitend voor militaire doeleinden geproduceerd worden. Door middel van innovatiesteun, kunnen we die bedrijven ertoe aanzetten de militaire productie stop te zetten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het verenigingsleven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Hecke tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van het verenigingsleven. Minister Van Grembergen zal deze vraag beantwoorden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Bij het aantreden van deze regering kondigde de toenmalige minister van Cultuur aan dat hij orde zou scheppen in het socio-culturele middenveld. Het decreet van 1995, de organisatie en de subsidiekanalen werkten niet naar de behoren. Eind 2000 kwam er een visienota en na een verwarrende periode van ongeveer twee jaar, werd een ontwerp van decreet aangekondigd. Omdat een nieuw financieel debacle zoals in 1995 vermeden moest worden, werden in de begroting al middelen vrijgemaakt voor dat toekomstige decreet. De hele sector moest zich ook al herorganiseren.

Op 19 juni besprak de Vlaamse regering het ontwerp van decreet voor het eerst. En daarbij is het gebleven. De toestand ziet er nu helemaal niet zo goed meer uit. De sector voelt zich net zoals de jeugdsector bedrogen omdat hij het ontwerp van decreet al heeft geïmplementeerd. Hoe verantwoordt de Vlaamse regering dat ? Welke beleidsvisie steekt daarachter ?

Minister Paul Van Grembergen : In tegenstelling tot de berichten zullen er 21 procent meer middelen aan het jeugdwerk ter beschikking worden gesteld. Het klopt wel dat de middelen van de Lotto voortaan aan het jeugdwerk worden gegeven en niet meer alleen aan enkele belangrijke landelijke jeugdverenigingen. Dat is rechtvaardig.

De term ‘bevrozen’ betekent niet dat de jeugdbewegingen geen middelen meer krijgen, maar wel dat de

middelen voor 2003 constant worden ingevuld. Dat was de afspraak.

Voor 2004 is er een verhoging met 21 procent voorzien. De jeugdbewegingen kunnen zich daarop voorbereiden. Het persoonlijke verhaal van één jeugdbeweging klopt dus niet met het geheel.

Verder verandert de Vlaamse regering haar keuze met betrekking tot het sociaal-culturele werk niet. Er bestaat geen discussie over de inhoud van het ontwerp van decreet betreffende het sociaal-culturele werk.

De regering is het wel nog niet eens over de gevolgen voor de begroting en over de middelen die ervoor moeten worden uitgetrokken. De regering moet zich nog uitspreken over het voorstel dat ik heb gedaan. Er is wel afgesproken dat het probleem volgende week vrijdag zal worden opgelost. De sector is het eens met de nieuwe ideeën en heeft al voorbereidende maatregelen genomen. Ik hecht veel belang aan het verenigingsleven en doe niet mee aan politieke spelletjes.

Wat het Limburgfonds betreft is er afgesproken dat er 2,5 miljoen euro voor het culturele werk in Limburg zou worden uitgetrokken. In het parlement zal er daarover nog gedebatteerd worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het is essentieel om de problemen van de grote landelijke jeugdorganisaties aan te pakken. Over het Limburgfonds zullen we nog discussiëren. Verder vraag ik met aandrang om na te gaan wat de gevolgen voor de sociaal-culturele organisaties zijn van het uitstel.

Sommige organisaties kampen momenteel al met zware problemen en het is belangrijk dat die kunnen blijven bestaan tot het nieuwe decreet er zal zijn.

Minister Paul Van Grembergen : Er is geen probleem met de begroting voor 2003 voor het verenigingsleven. De middelen moeten er zijn in 2004 en 2005. Ik begrijp dat de verenigingen zo snel mogelijk willen weten welke beslissing de Vlaamse regering heeft genomen en wanneer het ontwerp van decreet in het parlement wordt goedgekeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Archief van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het archief van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg.

De heer Kris Van Dijck : De KVS is vorige week begonnen met de verhuizing van de kantoren en het archief. Vrijdag kreeg het personeel de opdracht om het archief naar de papiercontainers weg te brengen. Vervolgens heeft men contact opgenomen met het kabinet van minister Van Grembergen in een poging om het archief te redden. Dat heeft geen resultaat opgeleverd. Het archief is waardevol. Is de minister van plan om dat te redden en hoe gaat hij dat doen ?

Minister Paul Van Grembergen : Het klopt niet dat het archief van de KVS naar de papiermand is verwezen. De KVS heeft een loods gehuurd en daarin wordt het archief veilig ondergebracht. We werken momenteel aan een manier om het hele archiefveilig te stellen, maar er is nog geen definitieve regeling.

De heer Kris Van Dijck : Ik heb vrijdag te horen gekregen dat het personeel die opdracht heeft gekregen. Dat is een interne aangelegenheid. Ik ben blij dat het archief blijkbaar gered is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Verklaringen van de minister-president over het inburgeringsbeleid

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Dewinter en Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende het inburgeringsbeleid.

De heer Filip Dewinter : In een zogenaamde vertrouwelijke nota, die nota bene uitgebreid in de kranten aan bod komt, formuleert de minister-president een aantal stellingen die ik onderschrijf, maar die te weinig worden ingevuld door dit parlement en deze regering.

Wat is het statuut van die nota ? Is het een document van de Vlaamse regering of van de minister-president ? Gebruikt die laatste de nota als leidraad voor zijn beleid ? Zijn de coalitiepartners op de hoogte van de inhoud ervan ? Is het een persoonlijke nota geschreven als federale lijsttrekker van de VLD voor het kiesarrondissement Limburg ?

De minister-president lijkt duidelijk aan schizofrenie. Hij geeft de boodschap om naar zijn woorden te luisteren in de pers maar niet te kijken naar zijn daden als regeringsleider. Wie moeten we geloven : de minister-president of de lijsttrekker ? Totnogtoe heeft de VLD-fractie geen enkel amendement ingediend om het ontwerp van decreet over de inburgering bij te sturen.

Een aantal leden van de regering is behoorlijk boos over die uitspraken. Minister Vogels zegt dat dergelijke stoere taal jonge allochtonen tot de extremistische standpunten van Abou Jahjah brengt.

Wat is de status van de nota ? Wat staat er precies in ? Hoe zal de minister-president zijn verklaringen over verplichte inburgering en sancties waarmaken ? Zullen er amendementen bij het ontwerp komen ? Als de minister-president de daad bij het woord voegt, zal het Vlaams Blok hem steunen. (*Applaus bij het VB*)

De heer Eric Van Rompuy : Het is moeilijk uit te maken in welke hoedanigheid de heer Dewael persverklaringen aflegt : als minister-president of als voorzitter van het VLD-congres. De regering heeft bij het parlement een ontwerp van inburgeringsdecreet ingediend zonder verplichtingen of sancties.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

De persverklaringen van de minister-president stroken daar niet mee. Minister Vogels verwijt de minister-president ervoor te zorgen dat extremisten zoals Abou Jahjah meer aanhangers krijgen. In een andere assemblee zou dat een incident veroorzaken. Hier zijn het verkeerd geïnterpreteerde uitspraken. Zo wordt het debat in het parlement onmogelijk (*Applaus bij CD&V*)

Het Vlaams Parlement mocht voorheen niet spreken over communautaire onderwerpen, maar de minister-president roept op tot Vlaamse frontvorming. Er wordt een ontwerp van inburgeringsdecreet ingediend, maar er is een vertrouwelijke nota van de minister-president over verplichte inburgering. Dat zijn tekenen van de crisis in het parlement. Trouwens ook andere meerderheidspartijen vinden het voornoemde ontwerp niet goed. Het ontwerp moet ingetrokken en aangepast worden aan de opmerkingen in de hoorzitting. De Vlaamse regering moet een visie formuleren in het parlement. Dan pas zou het parlement opnieuw gewaardeerd worden.

Het past niet om drieste uitlatingen te doen over een delicaat samenlevingsprobleem. De regering is duidelijk campagne aan het voeren. Elk parlementair debat of beleid wordt onmogelijk gemaakt. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

Minister-president Patrick Dewael : De regering vindt een efficiënt inburgeringsbeleid belangrijk. Dat blijkt uit de enorme stijging van de budgetten. Het Vlaams Blok wil dat niet omdat minder spanningen op dat vlak hun partij geen goed doen. We gaan verder dan de vorige regering. Ik had verwacht dat de voorzitter van de CD&V-fractie onze inspanningen zou waarderen.

We hebben inderdaad een ontwerp over inburgering ingediend. De regering vindt dat het parlement de geëigende instelling is om te bespreken of inburgering al dan niet verplicht moet worden.

Voer dat debat in de commissie. Dit mag in ieder geval niet op een drafje afgehandeld worden. Het is aan het parlement om uitsluitsel te geven over het al dan niet verplichte karakter van de inburgering.

Verder moet het me van het hart dat het parlement geen stemmachine wil zijn en toch in dit geval het debat

verwerpt. Kan de Vlaamse regering wel nog iets goeds doen ? (*Rumoerige samenspraken*)

Hoewel de Vlaamse regering zeer goed beseft dat men met het inburgeringsdecreet niet alle problemen zal oplossen, toch zal de regering het ontwerp van decreet niet intrekken.

Op 25 oktober werd ook het strategisch plan voor de minderheden opnieuw ter discussie gesteld door de regering. Het wordt aan een ernstige evaluatie onderworpen. Tegen het midden van 2003 zou het debat moeten beëindigd zijn. Ik vraag enkel dat het debat, waaraan ook de organisaties uit het middenveld deelnemen, in de best mogelijke omstandigheden zou mogen plaatsvinden.

Het is voorts perfect mogelijk dat een regeringslid een standpunt inneemt dat losstaat van het officiële regeringsstandpunt. Ikzelf deed dit inmiddels op de website van Kleurrijk Vlaanderen. Mevrouw Vogels zou zich mateloos geërgerd hebben. Ook dat past in het vrije debat over de minderheden.

Een aantal problemen, zoals het migrantendebat, overstijgen de tijdspanne van een regeerperiode. Het debat hoeft niet klaar te zijn tegen de volgende verkiezingen. De parlementaire democratie raakt immers pas in het gedrang wanneer er geen sprake meer is van parlementair debat. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Filip Dewinter : Men beweert dat het Vlaams Blok de spanningen tussen de verschillende bevolkingsgroepen wil opdrijven en exploiteren. Deze stelling wordt in ieder geval niet onderschreven door minister Vogels. In een krantenartikel beweert zij immers dat het precies de minister-president is die jonge immigranten in de armen van extremistische organisaties zoals de AEL drijft. Heeft zij dit echt gezegd ? Durft zij dit hier te logenstraffen ?

Vorige zaterdag spraken de kranten nog over een vertrouwelijk document, vandaag blijkt de tekst het statuut van een website te hebben. De minister-president degradeert op die manier Kleurrijk Vlaanderen tot een instrument van persoonlijke propaganda voor de federale verkiezingen van juni 2003. In feite is het onmogelijk dat hij tegelijkertijd lijsttrekker is voor de federale Kamer en minister-president voor Vlaanderen. De geloofwaardigheid van de Vlaamse regering en de Vlaamse instellingen hebben hier te sterk onder te lijden. Het verhaal dat hij vertelt als minister-president staat immers haaks op datgene dat hij vertelt in de media. Dit is een schizofreen verhaal. Hij is de Dr Jekyll en Mr Hyde van de Vlaamse politiek.

De heer Eric Van Rompuy : De minister-president heeft hier in feite gezegd dat de Vlaamse regering geen visie heeft over het migrantenbeleid. De kern van het probleem is dat paars-groen het niet eens is over deze aangelegenheid. Men tracht zich op allerlei manieren te profileren en zorgt ervoor dat er geen coherent beleid mogelijk is. Men spreekt van een open debatcultuur, maar er zijn grenzen aan het cynisme. Dit is het failliet van paars-groen.

Eerst gaat men massaal regulariseren en naturaliseert men 30.000 mensen op een makkelijke manier, zonder enige verplichting, om dan vervolgens straffe verklaringen af te leggen over verplichtingen. Ik verwacht niet van de minister-president dat hij, als Limburgse lijsttrekker, de paars-groene coalitie verder probeert te zetten maar wel dat hij het algemeen Vlaamse belang zou dienen.

Er is geen beleid voor het explosieve samenlevingsprobleem van Belgen en migranten. Men debatteert publiek en spreekt elkaar tegen. Alle traditionele politieke formaties, ook wij, hebben gefaald tijdens de jaren negentig.

Trek het ontwerp van inburgeringsdecreet in, treed in debat met de oppositie en stop met de electorale campagnes. Wij stellen voor dat het parlement een ad-hoccommissie terzake opricht. (*Applaus bij CD&V en VU&ID*)

Drugsgebruik bij jongeren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Moreau tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over drugsgebruik bij jongeren.

De heer André Moreau : Uit onderzoek van de Antwerpse Universiteit is gebleken dat het drugsgebruik bij kinderen van minder dan twaalf jaar toeneemt. Deze vaststelling heeft vele mensen aan het schrikken gebracht. Het is immers niet meteen duidelijk hoe men dat probleem moet aanpakken.

De kinderen van het lager onderwijs moeten gewezen worden op de gevaren van drugsgebruik. Dat is geen nieuw element. Welk preventiebeleid wil de minister voeren ? Wil ze daarbij rekening houden met bepaalde buitenlandse ervaringen ?

Kinderen zijn zwakke mensen die bescherming verdienen. Dit probleem kan men niet naast zich neerleggen.

Minister Mieke Vogels : Ik deel de bekommernis van de heer Moreau.

Een aangepast preventiebeleid is noodzakelijk. Daarvoor moeten we de nodige middelen uittrekken. We moeten ook een gecoördineerde visie uitwerken op drugspreventie bij kinderen tussen zes en twaalf jaar. De school, de sportclub, de jeugdbeweging en het thuismilieu moeten daarbij worden betrokken.

Een belangrijk instrument voor het drugspreventiebeleid is de drugspreventienota 2003-2010 waaraan nu de laatste hand wordt gelegd. In deze nota wordt er ook aandacht besteed aan de doelgroep van de zes- tot twaalfjarigen. Er zijn ook organisaties die voor deze doelgroep projecten hebben uitgewerkt.

Op dit ogenblik is er in Vlaanderen een budget van 12,5 miljoen euro voor drugspreventie. De meeste middelen worden ingezet voor het preventiewerk bij jongeren.

De middelen worden verdeeld over de departementen Onderwijs en Sport en over mijn departement. Als coördinerend minister in deze aangelegenheid beschik ik over een budget van 2 miljoen euro, een bedrag dat voornamelijk bestemd is voor de Vereniging voor Alcohol- en drugspreventie, onze partner inzake drugspreventie. In 2002 werd de begroting opgetrokken naar 2,3 miljoen euro, wat de aanwerving van tien preventiewerkers mogelijk maakte bij de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg.

Op basis van de drugspreventienota zullen we de inspanningen voor preventie bij de verschillende betrokken ministeries verhogen.

De heer André Moreau : Ik dank de minister voor haar antwoord. Blijkbaar wordt al het nodige gedaan om de coördinatie met de andere departementen te realiseren. Dit gevaar moet bezworen worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET

Agentschap voor Buitenlandse Handel

Verdaging

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van een agentschap voor Buitenlandse Handel.

Minister Jaak Gabriels : Ik stel voor de bespreking en de stemming over dit ontwerp van decreet te verdagen. Op dit ogenblik wordt er nog onderhandeld met het federale niveau over de precieze betekenis van de teksten. In die omstandigheden mag ik het parlement niet vragen hierover te stemmen.

De voorzitter : Het ontwerp van decreet zal in de commissie en in de plenaire vergadering besproken worden op het ogenblik dat we hierover meer duidelijkheid hebben. (*Instemming*)

VERZOEKSCRIFTEN

Gesubsidieerd leerlingenvervoer

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende het gesubsidieerd leerlingenvervoer.

Mevrouw Veerle Heeren en de heer Jo Demeulenaere, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)
Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Gastprofessoren in het HOBU

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het verzoekschrift betreffende de sociale en economische bescherming van gastprofessoren in het HOBU.

De heer André Moreau, verslaggever : Op 16 april 2002 diende de heer Vos bij de voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift in betreffende de sociale en economische bescherming van gastprofessoren in het HOBU.

De heer Vos vraagt in zijn verzoekschrift onder meer dat zou voorzien worden in een gelijke sociale bescherming voor gastprofessoren opdat ze - onder meer bij een arbeidsongeval - zouden kunnen rekenen op een gelijke behandeling.

De verzoeker werd namelijk slachtoffer van een arbeidsongeval en hekelte zijn ongelijke behandeling. De voorzitter van de Onderwijscommissie, de heer Vanleenhove benadrukt de schrijnende situatie waarin verzoeker verzeild is geraakt.

Het verzoekschrift werd op 14 mei en 10 oktober 2002 behandeld in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

Alvorens een conclusie te trekken richtte de commissie een verzoek om bijkomende informatie aan de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming.

Deze oordeelde dat het antwoord van de onderwijsminister voldoende duidelijkheid schept over deze problematiek. Uit de werkzaamheden van de Onderwijscommissie is gebleken dat de vraag naar een gelijke sociale bescherming voor gastprofessoren niet kan worden ingewilligd, omdat dit een federale aangelegenheid is. De gesubsidieerde hogescholen kunnen echter zelf een maximale bescherming bieden aan hun contractuele personeelsleden met een geheel van verzekeringssystemen. De commissie is wel van oordeel dat de minister de hogescholen zou moeten aanmanen een ongelijke behandeling als gevolg van de aangehaalde omstandigheden te voorkomen.

Uiteindelijk besloot de Onderwijscommissie dat de nota van de minister als besluit wordt beschouwd bij het verzoekschrift, dat de betrokkene op de hoogte wordt gebracht van het federale bevoegdheidsprobleem en dat de minister per brief zal worden aangemoedigd maatregelen te treffen om dergelijke schrijnende toestanden te voorkomen.

De heer Pieter Huybrechts : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis te stellen.

Verplichte plaatsing schouwfilter bij gebruik van hout- of allesverbranders of open haard

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de verplichting een schouwfilter te plaatsen bij gebruik van hout- of allesverbranders of van een open haard.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Jos Bex, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Rechtvaardigheid in wetgeving

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift betreffende rechtvaardigheid in wetgeving.

De heer Herman Lauwers, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Hilde De Lobel, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

Wet op polders en wateringen

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening over het verzoekschrift betreffende de wet op de polders en wateringen.

De heer Jos De Meyer, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Isabel Vertriest, verslaggever : Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter : Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Vanmorgen heeft de heer Van Rompuy bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan voor het voorstel van resolutie van de heren Van den Brande, Van Rompuy, Sauwens en Caluwé en van mevrouw Grouwels en mevrouw van Hecke betreffende een geactualiseerd Vlaams programma staatshervorming.

De heer Luc Van den Brande : Dit voorstel van resolutie strekt ertoe het Vlaams Parlement te doen nadenken over de vorm en inhoud die de ontwikkeling naar meer Vlaamse autonomie moet aannemen. Ik verwijs naar een vorig voorstel van resolutie tot oprichting van een Vlaamse Conventie, dat dezelfde doelstelling had.

De inhoud van dit voorstel is een weerspiegeling van wat er leeft bij alle politieke fracties. Er is bovendien een nieuw element : de minister-president heeft op 6 november een verklaring afgelegd en voorgesteld om het debat over dit onderwerp hier in het Vlaams Parlement te voeren, in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.

In dit voorstel van resolutie formuleren we een aantal vragen. We vragen dat de gedachtewisseling over dit onderwerp zo snel mogelijk van start kan gaan. We moeten ons hoofd buigen over de vraag hoe we dit debat het best kunnen organiseren. Het is belangrijk dat dit gebeurt met betrokkenheid van de mensen die deelnemen aan de Europese Conventie, en van het middenveld. Het is ook belangrijk dat de Vlaamse regering een discussienota opstelt. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Joris Van Hauthem : Wij steunen de vraag om een spoedbehandeling, evenals de inhoud van dit voorstel van resolutie. Ik doe daarbij drie vaststellingen. Al drie jaar beweert de paars-groene coalitie dat de communautaire verhoudingen uitstekend zijn, maar plots blijkt de tijd rijp te zijn voor een Vlaamse frontvorming. Ten tweede heeft de fractievoorzitter van sp.a hier al verschillende keren beweerd dat het Vlaams Parlement te veel praat over zaken die niet tot zijn bevoegdheden behoren. En ten derde verwijt minister-president Dewael het Vlaams Blok geregeld België te willen opblazen, terwijl nu plots ook fractievoorzitter De Gucht spreekt over de verdamping van België, en een lijstje voorlegt van te regionaliseren bevoegdheden. De stemming zal uitwijzen of het hier om een oprechte bekommernis gaat, dan wel om een electorale strategie. Het Vlaams Blok staat achter het voorstel en achter de verwijzing naar de Europese Conventie. De EU bekritiseerde recent nog de regionale arbeidsverschillen, waarmee ze nog maar eens heeft aangetoond geen kaas te hebben gegeten van de institutionele realiteit waarin wij leven.

Een goedkeuring van dit voorstel komt erop neer dat we het debat over een geactualiseerd Vlaams programma staats Hervorming niet overlaten aan enkele ministers en fractievoorzitters, maar het Vlaams Parlement daarbij betrekken. De expertise hebben we al opgebouwd. (*Applaus bij het VB*)

De heer André Denys : Ik sta achter de oproep van minister-president Dewael tot een Vlaamse frontvorming en achter de uitspraken van mijn fractievoorzitter. Wij moeten strategische afspraken maken over de houding die wij in dit debat zullen aannemen. Wij willen daarvoor samenwerken met de partijen die zich bewust zijn van het feit dat meer autonomie voor Vlaanderen slechts stapsgewijs tot stand kan komen. De VLD meent dat dit voorstel van resolutie niet het geëigende instrument is om een strategie te bepalen. Wij verbinden ons ertoe om in de commissie voor Algemeen Beleid te onderzoeken hoe we dit debat het best kunnen organiseren en rekenen daarbij op de medewerking van de Vlaamse regering.

Minister-president Patrick Dewael : Ik ben het eens met de heer Denys. De staats Hervorming dient stap voor stap te verlopen en het ideale moment voor een volgende stap is de periode vlak na de volgende federale verkiezingen. De resoluties die tijdens de vorige regeerperiode werden goedgekeurd, vormen een ideaal kader en daarom begrijp in niet waarom we het inhoudelijke werk over zouden moeten doen. Het volstaat een strategie te bepalen, prioriteiten te stellen en te bepalen hoe we het debat op gang zullen brengen. Het belangrijkste is het resultaat. Tijdens deze regeerperiode hebben we vooruitgang geboekt en ik wil dat in de volgende regeerperiode herhalen. Het Vlaams Parlement moet oordelen of we strategie en prioriteiten in een conventie zullen vastleggen. Volgens mij is het Vlaams Parlement, en meer bepaalde de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming de aangewezen plaats. Ik wil Vlaams Parlement nog voor het kerstreces een prioriteitennota bezorgen. Dat is één van de punten uit het voorstel van resolutie, maar voor het overige ben ik het volledig eens met de heer Denys.

De heer Luc Van den Brande : Volgens de heer Denys is het debat al gevoerd, maar minister-president Dewael belooft een prioriteitennota. Die nota had hij volgens de regeerverklaring na twee jaar - dus vorig jaar al - moeten indienen.

Deze tegenspraak bewijst dat de uitspraken van minister-president Dewael en van de heer De Gucht als

aanloop dienen naar de federale verkiezingen en het komende VLD-congres.

- *Het voorstel tot spoedbehandeling wordt met 48 stemmen tegen 54 bij 1 onthouding niet aangenomen.*

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb een stemafpraak met de heer Stassen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag. Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 20 november 2002 om 10 en 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 17.19 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Brill, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, André Moreau, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Leo Peeters, Francis Vermeiren, Johan Weyts : gezondheidsredenen;
Sonja Becq, Claudine De Schepper, Koen Helsen, Trees Merckx-Van Goey, Jan Roegiers, Jos Stassen, Guy Swennen, Riet Van Cleuvenbergen, Ria Van Den Heuvel, Jan Van Duppen, Ingrid van Kessel : buitenslands ;

Johan Demol : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Veerle Heeren, Jul Van Aperen, Walter Vandenbossche.

